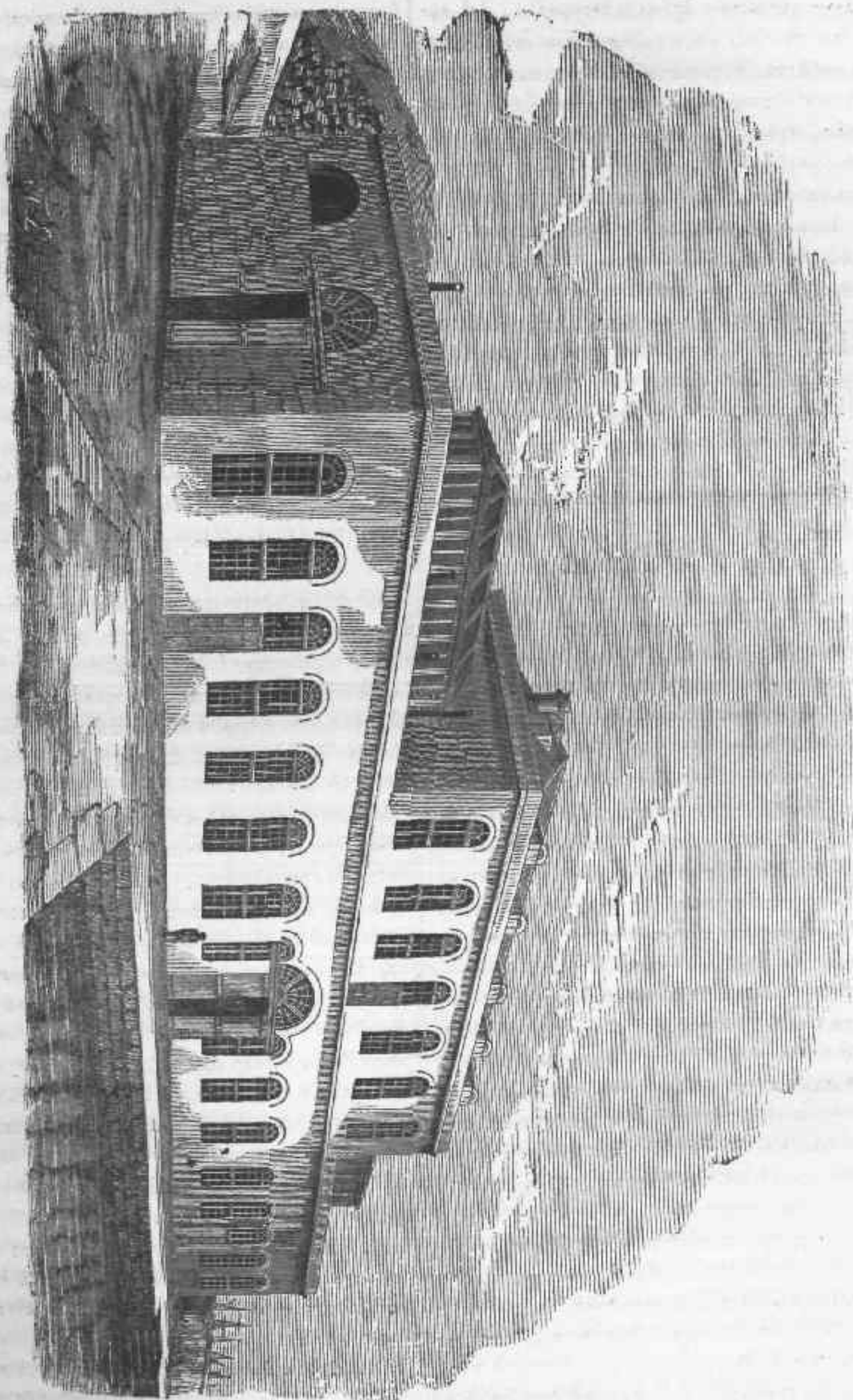

Ἐργοστάσιον τῆς ἑλληνικῆς ἀποκεντρικῆς ἱταρίας ἐν Ἐρμονοπόλει.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΙΟΥΛΙΟΥ 1, 1865.

Ἡ χολέρα ἀπειλεῖ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ 1854, μόλις μαθοῦσα ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ τῶν Ἀθηνῶν ὅτι ἦτο φάρος νὰ προσβληθῇ ἡ πόλις, πρὶν ἔτι ἀναφανῇ εἰς

Πειραιᾷ, ἐφρόντισεν ἀμέσως καὶ συνέστησεν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς ἔφερον ἐκ Τεργέστης ἐνδύματα καὶ φλανέλας διὰ τοὺς πτωχοὺς, συγχρόνως δὲ καὶ ἐπεκαλεῖτο τὴν χρηματικὴν βοήθειαν τῶν εὐπόρων. Διὰ τοῦτο ὅτε ἐνέσκηψεν ἡ χολέρα, εὗρέθη ἐτοίμη καὶ παρέσχε βοήθειαν δα-

φιλή πρὸς πάντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Τὸ παράδειγμα ἐκεῖνο προτρέπομεν καὶ τὴν σημερινὴν Ἀρχὴν νὰ μιμηθῇ. Καὶ εὐχόμεθα μὲν νὰ μὴ χρησιμεύσωσιν αἱ παρὰσκευαί, οὐδὲν ἥττον ὁμῶς πρέπει νὰ γίνωσι.

Τελειωθείσης τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς, ἐπελήφθη αὐτὴ ἡ Βουλὴ τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν. Τὰ τμήματα εἶχαν γνωμοδοτήσει ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς πασῶν τούτων· ἡ δὲ Βουλὴ ἐπεκύρωσεν ὅσας μέχρι τοῦδε προφθάσα ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν. Ἡ τῆς Γορτυνίας διμερία καὶ αὐτοὺς τοὺς ὑπουργούς· διότι τινὲς μὲν τούτων ἠθελον τὴν ἐγκρίσιν, τινὲς δὲ τὴν ἀκύρωσιν. Ἐνίκησαν ὁμῶς οἱ πρῶτοι διὰ ψήφων 14.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΕΝ ΚΑΛΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ. — Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἡ ἐφημερίς « οἱ Καιροὶ » (The Times) ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 19 Ἰουνίου τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν τοῦ Δουκὸς Οὐελινγκτόνος πρὸς τὸν ἐν Strathfieldsaye ἐνοικιαστὴν τῶν γαιῶν του. Μεταφέρομεν δὲ ταύτην καὶ εἰς τῆς Παρθώρας τὰς στήλας, ὅπως ἴδωσιν οἱ ἀδικόπως ἔχοντες ἀνά στόμα τὸ τῆς Ἀγγλίας ὄνομα, καὶ τὴν Ἀγγλίαν ὡς παρὰδειγμα συνταγματισμοῦ προβάλλοντες, ὅτι πρὸς ἐντελὴ ἐφαρμογὴν τοῦ συντάγματος πάντας ἐκεῖ συντρέχουσι· καὶ πρὸ πάντων συντελοῦσιν εἰς τοῦτο αὐτοὶ οἱ ἀριστοκράται, οὐχὶ τυραννικῶς ἐπιβάλλοντες τὴν ἰδίαν θέλησιν εἰς τοὺς ὅπως δῆποτε ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένους, ἀλλὰ διδάσκοντες αὐτοὺς, καὶ παίθοντες. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή.

« Ἀγαπητὲ Κύριε,

» Δίκαιον νομίζω νὰ σοὶ ἐξηγήσω καθαρῶς τὸ φρόνημά μου ὡς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίωμάτος σου. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶναι ἐμπιστοσύνη, ἐπιβεβλημένη εἰς σὲ ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς πατρίδος· καὶ ἡ εὐθύνη τῆς καταλλήλου χρήσεως αὐτοῦ σὲ μόνον ἐπιβαρύνει. Ἡ πατρίς ἐθεσε τοῦτο τὸ δικαίωμα εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ οὐχὶ εἰς τὰς ἰδικάς μου. Πρακτικῶς σε λοιπὸν σαφῶς νὰ ἐννοήσης, ὅτι οὐδεὶς ἔχει οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐξουσίαν νὰ σοὶ εἴπῃ, ὅτι ἐγὼ προτίθεμαι νὰ σὲ προτρέψω εἰς ὑποστήριξιν ὅποιουδήποτε ὑποψηφίου βουλευτοῦ. Μένω, Κύριε κτλ. Ὁ Σὺς Wellington. »

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΒΕΡΝΑΡΔΟΤΟΥ. Καθιρεθέντος τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας Γουστάβου Ἀδόλφου, ἐξελέγη ὁ θεῖος αὐτοῦ δούξ Σοδερμανίας ὀνομασθεὶς Κάρολος II', ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅμως νὰ διαδεχθῇ αὐ-

τὸν ὁ Βερναρδότης, στρατάρχης μὲν τότε τοῦ Ναπολέοντος, κατ' ἀρχὰς δὲ δεκανεὺς τῆς δημοκρατίας. Καὶ ὁ μὲν ἐκθρονισθεὶς ἡγεμὼν ἀνεχώρησεν, ἡ δὲ σύζυγος αὐτοῦ ἔμεινεν εἰς Στοκκόλμην διὰ λόγους ἀγνώστους· ἦλθε δὲ καὶ ὁ Βερναρδότης, τὸν ὁποῖον ἡ πρῶτη βασίλισσα δὲν συγκατένευσε νὰ ἴδῃ. Σημειώτεον δὲ ὅτι ἔμεινε πάντοτε μόνη ἐντὸς τοῦ παλατίου αὐτῆς, ὅτι οὐδένα εἰδέχετο, καὶ ὅτι ἡρόδετοτε πλέον μετέτρεχε τῶν ἡγεμονικῶν εὐθυμιῶν, εἰ καὶ ἡγαπᾶτο καὶ ἐτιμᾶτο ἰδιαζόντως ὑπὸ τοῦ βασιλεύοντος θείου αὐτῆς. Ἡ τοιαύτη ἀποχὴ ἐλύπει τὸν βασιλέα, ὅστις παρεκάλεσέ ποτε ἐπιμόνως αὐτὴν νὰ δεχθῇ καὶ τὸν διάδοχον. Συγκατατεθεῖσα τέλος πάντων, εἰδοποίησε τὸν Βερναρδότην ὅτι θέλει τὸν δεχθῇ τὴν δεῖνα ἐσπέραν, ἀλλ' ὅτι ἡ συναναστροφὴ δὲν θὰ εἶναι πολλὰ εὐθυμος, διότι ἀπὸ τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ συζύγου αὐτῆς εἶχεν ἀποβάλλει τὴν μουσικὴν, καὶ ἡ μόνη τέρψις εἰς ἣν ἐπεδίδοτο ἦτο τὸ τέτον καὶ τὸ βίστ.

Εἰς τὴν συναναστροφὴν ἐκλήθησαν καὶ πάντες οἱ αὐλικοὶ καὶ οἱ ἐπιστημότεροι τῆς πόλεως. Ἐπειδὴ δὲ αἶφνης ἠσθένησεν ὁ βασιλεὺς, ἡ πρῶτη βασίλισσα ἠναγκάσθη νὰ ἀναλάβῃ μόνη τὴν πρὸς τοὺς ξένους φιλοφροσύνην. Ἐδείχθη δὲ πρὸ πάντων εὐγενὴς πρὸς τὸν νέον διάδοχον, καὶ ἔπαιξε βίστ μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν πρέσβειων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσίας.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ παιγνιδίου ἔφεραν τέτον καὶ ἔθεσαν πρὸ τῆς βασιλίσσης πλούσιον δίσκον, βασιάζοντα δύο κυαθίσκους, ἓνα δι' αὐτὴν καὶ ἓνα διὰ τὸν διάδοχον. Ἡ βασίλισσα ἔχυσε μόνη τέτον καὶ εἰς τὸν ἓνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον, προσέθετο γάλα καὶ σάκχαρ, καὶ λαβὼν τὸν ἕτερον προσέφερεν αὐτὸν εὐγενῶς τῷ Βερναρδότῃ. Οὗτος δὲ κλίνας ἔτεινε τὴν δεξιάν, ὅτε ἤρθάνθη πᾶνγμα δακτύλου εἰς τὸν ὦμόν του. Ὁ Βερναρδότης εἶχε πολλὴν ὀξύνοιαν· καὶ χωρὶς νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλὴν ἐνόησεν ὅτι τὸ πᾶνγμα τοῦτο ἦτο ἄλλη εἰδοποίησις. Διὰ τοῦτο καταθεὶς τὸν κυαθίσκον ἐπὶ τοῦ δίσκου, ἐσηκώθη καὶ μετὰ πολλῆς χάριτος εἶπεν· — Εἶναι δυνατόν, Μεγαλειότηάτη, νὰ ἀνεχθῶ νὰ λάβῃ τόσον κόπον ἡ ὤμ. Μεγ. δι' ἐμέ; Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὸν δίσκον, ἔστρεψεν αὐτὸν ἐπιτηδεύως καὶ ἔθετο πρὸ τῆς βασιλίσσης τὸν κυαθίσκον, τὸν ὁποῖον εἶχε λάβει τὸν κόπον νὰ ἐτοιμάσῃ δι' αὐτόν.

Ἡ βασίλισσα ἐγένετο κάτωχρος· ἔστρεψε περὶ αὐτὴν τὸ βλέμμα καὶ παρ' ὀλίγον ἐλειποθύμει· ἀλλ' ἀναλαβοῦσα ἐν τῷ ᾧμα τὴν πρῶτην ἱλαρότητα, ἐμειδίσαεν, ἔκλινεν εὐμενῶς τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν διάδοχον, καὶ λαβοῦσα τὸν κυαθίσκον ἔπιε ταχέως ὅλον τὸ περιεχόμενον.

Τὴν ἐπιούσαν ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τῆς πόλεως δημοκίνησε ταῦτα· « Ἡ βασίλισσα Δωροθέα ἀπέθα-